

Dosarul nr. 3ra-684/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. G. Ciobanu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Bostan, I. Muruianu, G. Dașchevici)

ÎNCHEIERE

18 august 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Victor Burduh
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de avocata Rodica Șpac, în interesele lui Chowdhury Tanbir Rahman,

în cauza de contencios administrativ la acțiunea înaintată de Chowdhury Tanbir Rahman împotriva Direcției Azil și Integrare a Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne, terț Serviciul de Informații și Securitate, cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

împotriva deciziei din 16 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La data de 21 iunie 2019, avocata Rodica Șpac, acționând în interesele reclamantului Chowdhury Tanbir Rahman, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Direcției Azil și Integrare a Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne, terț Serviciul de Informații și Securitate, prin care a solicitat anularea deciziei nr. 45/19/DAI din 24 aprilie 2019 și obligarea acordării protecției internaționale.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, prin decizia nr. 45/19/DAI din 24 aprilie 2019 a Direcției azil și integrare a Biroului migrație și azil, a fost decisă neacordarea lui Chowdhury Tanbir Rahman a azilului. Decizia i-a fost comunicată la 31 mai 2019.

Reclamantul, născut la xxxxxx în orașul xxxxx, Bangladesh, de naționalitate xxxxx, a venit în Republica Moldova din cauza problemelor iscate între Partidul Naționalist din Bangladesh și Partidul opoziționist Ammileg. Chowdhury Tanbir Rahman a invocat că, a devenit membru al partidului Naționalist din Bangladesh în anul 2007.

Totodată, familia sa a făcut parte din cadrul Partidului Naționalist din Bangladesh. Tatăl său a fost răpit de către membrii Partidului opoziționist „Ammileg” și familia sa a decis să plece din țară. Reclamantul nu dorește să se întoarcă în Bangladesh, deoarece îi este frică pentru viața sa.

Invocînd prevederile art. 42, alin. (2) art. 43, art. 48 al Legii privind azilul, art. 19 din Constituție, art. 33 din Convenția privind statutul refugiaților, încheiată la Geneva la 28 iulie 1951, art. 17 al Legii nr. 270 privind azilul în Republica Moldova, consideră reclamantul că, în decizia contestată, lipsește atât cercetarea

tuturor aspectelor relevante ale cererii de azil, prevăzută de art. 42 al Legii nr. 270, cât și informații precise și actualizate din surse diferite despre situația generală din țara de origine, impuse de art. 43, dar și întemeierea autorităților competente pe evenimente care au avut loc anterior părăsirii țării de origine, cât și pe cele care s-au desfășurat ulterior părăsirii țării sale de origine, care este obligatorie în virtutea prevederilor art. 48 al aceleiași Legi nr. 270.

Susține reprezentantul reclamantului că, decizia contestată este pasibilă de anulare deoarece este ilegală în fond, fiind emisă contrar prevederilor Legii nr. 270 cu privire la azilul în Republica Moldova.

Prin hotărârea din 30 iulie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a respins ca fiind neîntemeiată acțiunea înaintată de Chowdhury Tanbir Rahman împotriva Direcției Azil și Integrare a Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne, terț Serviciul de Informații și Securitate privind anularea deciziei nr. 45/19/DAI din 24 aprilie 2019 și obligarea acordării protecției internaționale.

Invocând ilegalitatea hotărârii instanței de fond, la 2 august 2020, Chowdhury Tanbir Rahman, prin intermediul reprezentantului său, avocatul Șpac Rodica a depus apel nemotivat împotriva hotărârii din 30 iulie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani), iar motivarea apelului a fost depusă la 15 noiembrie 2020, cu respectarea prevederilor art. 232 alin. (2) Cod administrativ

Prin decizia din 16 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul depus și s-a menținut hotărârea primei instanțe.

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel, prin prisma normelor de drept material ce reglementează raportul juridic litigios, în raport cu circumstanțele cauzei, a reținut ca fiind întemeiată și legală soluția primei instanțe referitoare la netemeinicia acțiunii, având în vedere că, solicitantul de azil nu este expus unui risc serios de a fi condamnat la moarte sau de a executa o astfel de pedeapsă, acesta nesăvârșind nici o infracțiune pentru care să fie urmărit de către autorități. De asemenea, acesta nu a fost supus unor astfel de tratamente inumane sau degradante și nu se poate stabili că solicitantul riscă o amenințare serioasă individualizată în situație de violență generalizată, părăsind țara de origine, din alte considerente.

Raportînd normele citate la circumstanțele cauzei, instanța de control judiciar a constatat că Chowdhury Tanbir Rahman nu a fost constrîns să părăsească Republica Bangladesh într-un mod forțat, iar situația din țara de origine al solicitantului de azil nu prezintă un pericol atît pentru viața, cît și pentru securitatea acestuia în cazul întoarcerii în țara de origine.

Avînd în vedere cele menționate, instanța a considerat că Chowdhury Tanbir Rahman nu îndeplinește condițiile necesare pentru acordarea protecției umanitare conform art. 19 din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova.

La 13 mai 2021, avocata Rodica Șpac, în interesele lui Chowdhury Tanbir Rahman, a depus recurs împotriva deciziei din 16 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

În susținerea recursului, a invocat că instanțele ierarhic inferioare nu au examinat sub toate aspectele cele invocate de către Chowdhury Tanbir Rahman în cererea de chemare în judecată, precum și în cererea de apel, la fel nu au ținut cont de prevederile legale invocate.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanță de fond, precum și deciziile instanței de apel, pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 16 martie 2021, fiind notificată reprezentantului recurentului în data de 4 mai 2021, fapt ce se confirmă prin avizul anexat la dosar (f.d. 32, vol. II). Astfel, recursul depus la 13 mai 2021 este în termen.

La 24 mai 2021, în adresa intimațiilor a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, astfel încât, prin referința depusă la 18 iunie 2021, Serviciul de Informații și Securitate a solicitat respingerea recursului, indicând că instanța de apel a examinat sub toate aspectele circumstanțele cauzei și a emis o decizie întemeiată și motivată.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de avocata Rodica Șpac, în interesele lui Chowdhury Tanbir Rahman, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246, alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar, în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate, ci urmează să însușească, în condițiile Codului administrativ, exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și, în același timp, oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că, pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ, și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea

rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont, pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO, în jurisprudența sa constantă, statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helters c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de avocata Rodica Șpac, în interesele lui Chowdhury Tanbir Rahman.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de avocata Rodica Șpac, în interesele lui Chowdhury Tanbir Rahman, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului
Judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Victor Burduh

Nicolae Craiu